VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta paplašinātā sastāvā)

2025. gada 29. janvārī*

Personas datu aizsardzība – Regulas (ES) 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Saistošs lēmums, ar ko vadošajai uzraudzības iestādei uzdod paplašināt izmeklēšanas apjomu un sagatavot papildu lēmuma projektu – Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas kompetence

Apvienotajās lietās T-70/23, T-84/23 un T-111/23

Data Protection Commission, Dublina (Īrija), ko pārstāv *D. Young*, *A. Bateman*, *R. Minch*, *M. Delargy*, *K. Donnelly*, *solicitors*, *B. Kennelly*, *SC*, *D. Fennelly*, *E. Synnott* un *R. Costello*, *barristers*,

prasītāja,

pret

Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju, ko pārstāv *I. Vereecken*, *C. Foglia* un *M. Gufflet*, pārstāves, kurām palīdz *G. Ryelandt*, *E. de Lophem* un *P. Vernet*, advokāti,

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja O. Porkija [*O. Porchia*], tiesneši M. Jēgers [*M. Jaeger*], L. Madise [*L. Madise*] (referents), P. Niuls [*P. Nihoul*] un S. Vershūrs [*S. Verschuur*],

sekretāre: M. Zvozdzjaka-Karbona [*M. Zwozdziak-Carbonne*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu,

pēc 2024. gada 16. aprīļa tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums[1]

1 Ar prasībām, kas pamatotas ar LESD 263. pantu, prasītāja *Data Protection Commission*, Īrijas uzraudzības iestāde personas datu aizsardzības jomā, lūdz daļēji atcelt Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas (turpmāk tekstā – "EDAK") 2022. gada 5. decembra saistošos lēmumus 3/2022, 4/2022 un 5/2022, kas attiecas uz strīdiem starp attiecīgajām uzraudzības iestādēm saistībā ar prasītājas lēmumu projektiem attiecīgi par sociālo tīklu *Facebook*, sociālo tīklu *Instagram* un ziņapmaiņas lietotni *WhatsApp*, ciktāl šajos saistošajos lēmumos tai uzdota turpmāka izmeklēšana par datu apstrādi saistībā ar šo lietotņu izmantošanu, un uz šā pamata izstrādāt papildu lēmumu projektus.

Fakti un tiesvedība

[..]

6 Pēc sarakstes ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm prasītāja konstatēja, ka nav panākta vienprātība attiecībā uz iebildumiem, kas izteikti pret tās lēmuma projektiem, un saskaņā ar tās 60. panta 4. punktu vērsās EDAK Regulā 2016/679 izveidotā konsekvences mehānisma ietvaros.

7 Pēc visu triju lietu izskatīšanas EDAK 2022. gada 5. decembrī pieņēma saistošos lēmumus 3/2022, 4/2022 un 5/2022, pamatojoties uz Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Šajos trijos saistošajos lēmumos EDAK vispirms uzskatīja, ka lielākā daļa iebildumu pret prasītājas lēmumu projektiem ir būtiski un motivēti Regulas 2016/679 4. panta 24. punkta izpratnē un ka tā var paust nostāju par tajos izvirzītajiem jautājumiem. Šajā ziņā EDAK pēc būtības apstiprināja vairākus šos iebildumus, kurus tā uzskatīja par būtiskiem un motivētiem.

[..]

Lietas dalībnieku prasījumi

15 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– lietā T-70/23 – atcelt EDAK saistošā lēmuma 3/2022 198. un 487. punkta otro teikumu;

– lietā T-84/23 – atcelt EDAK saistošā lēmuma 4/2022 203. un 454. punkta otro teikumu;

– lietā T-111/23 – atcelt EDAK saistošā lēmuma 5/2022 222. un 326.8. punktu;

– visās trijās lietās piespriest EDAK atlīdzināt tai radušos izdevumus.

16 EDAK prasījumi Vispārējai tiesai trijās lietās ir šādi:

– prasību noraidīt;

– pakārtoti, apstrīdēto lēmumu atcelšanu attiecināt tikai uz to atbilstošajām daļām;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

[1] Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

Juridiskais pamatojums

17 Prasītāja visās trijās lietās izvirza vienu pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka EDAK esot pārsniegusi kompetenci, kas tai piešķirta ar Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu, katrā no attiecīgajiem saistošajiem lēmumiem liekot tai, pirmkārt, veikt jaunu izmeklēšanu par vēl neizskatītajiem aspektiem un, otrkārt, iesniegt papildu lēmuma projektu saskaņā ar šīs pašas regulas 60. panta 3. punktu, pamatojoties uz šīs jaunās izmeklēšanas rezultātiem.

[..]

Par vienīgo pamatu – EDAK kompetences pieņemt apstrīdētās tiesību normas neesamību

[..]

29 Kad tas ir precizēts, jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, principā, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 29. novembris, *Mensing*, C-264/17, EU:C:2018:968, 24. punkts un tajā minētā judikatūra). Šajā lietā daži prasītājas argumenti ir atvedināti arī no apsvērumiem vai principiem, kas izriet no pašas Regulas 2016/679. Tādējādi Vispārējā tiesa lems par EDAK kompetences apjomu saskaņā ar Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu, vajadzības gadījumā vispirms izvērtējot prasītājas argumentus, kas izvirzīti šīs regulas gramatiskās, kontekstuālās, teleoloģiskās un vēsturiskās analīzes ietvaros, pēc tam tos argumentus, kas attiecas uz kompetences piešķiršanas Savienības struktūrai nosacījumiem, pārbaudes tiesā valsts līmenī iezīmēm un par personas datu aizsardzību atbildīgo uzraudzības iestāžu neatkarību.

Par argumentiem attiecībā uz EDAK kompetences apjomu saskaņā ar Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kas izvirzīti minētās regulas gramatiskās, kontekstuālās, teleoloģiskās un vēsturiskās analīzes ietvaros

30 Prasītāja, balstoties uz Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 65. panta 6. punkta, kā arī 4. panta 24. punkta formulējumu, apgalvo, ka EDAK kompetencē nav likt vadošajai uzraudzības iestādei saistošā lēmumā, kas pieņemts saskaņā ar pirmo no šīm tiesību normām, paplašināt izmeklēšanu un iesniegt jaunu lēmuma projektu, lai izdarītu secinājumus no šīs papildu izmeklēšanas. Šajā ziņā tā atsaucas arī uz minētās regulas 126. un 136. apsvērumu.

31 Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir teikts:

“Lai nodrošinātu šīs regulas pareizu un konsekventu piemērošanu katrā atsevišķā gadījumā, [EDAK] pieņem saistošu lēmumu [..], ja [..] attiecīgā uzraudzības iestāde ir cēlusi būtisku un motivētu iebildumu pret vadošās uzraudzības iestādes lēmuma projektu un vadošā uzraudzības iestāde nav ievērojusi iebildumu vai ir noraidījusi šādu iebildumu kā nebūtisku vai nemotivētu. Saistošais lēmums skar visus jautājumus, kas ir būtiskā un motivētā iebilduma priekšmets, jo īpaši jautājumu par to, vai ir pārkāpta šī regula.”

32 Regulas 2016/679 4. panta 24. punktā būtisks un motivēts iebildums ir definēts šādi:

"Iebildums lēmuma projektam par to, vai šī regula ir pārkāpta, vai par to, vai iecerētā darbība attiecībā uz pārzini vai apstrādātāju atbilst šai regulai, skaidri parādot to risku nozīmīgumu, ko lēmuma projekts rada datu subjektu pamattiesībām un pamatbrīvībām un attiecīgā gadījumā – personas datu brīvai apritei Savienībā".

33 Regulas 2016/679 65. panta 6. punktā citastarp ir noteikts:

"Vadošā uzraudzības iestāde vai attiecīgā gadījumā tā uzraudzības iestāde, kurai ir iesniegta sūdzība, pieņem savu galīgo lēmumu uz šā panta 1. punktā minētā lēmuma pamata bez nepamatotas kavēšanās un ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad [EDAK] ir paziņojusi savu lēmumu. [..] Attiecīgo uzraudzības iestāžu galīgo lēmumu pieņem saskaņā ar 60. panta 7., 8. un 9. punkta noteikumiem. Galīgajā lēmumā atsaucas uz šā panta 1. punktā minēto lēmumu un norāda, ka minētajā punktā minētais lēmums tiks publicēts [EDAK] tīmekļa vietnē saskaņā ar šā panta 5. punktu. Galīgajam lēmumam pievieno šā panta 1. punktā minēto lēmumu."

34 Prasītāja uzskata, ka trīs šā sprieduma 31.–33. punktā minētās tiesību normas ierobežo EDAK saistošā lēmuma, kas pieņemts, pamatojoties uz Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu, piemērošanas jomu, attiecinot to tikai uz to vadošās uzraudzības iestādes lēmuma projektā veiktām analīzēm, kas ir paziņotas citām uzraudzības iestādēm, uz kurām attiecas lietas materiāli. Proti, ar šādu saistošu lēmumu varot vienīgi apmierināt būtisku un motivētu iebildumu, kuram būtu jāattiecas uz lēmuma projekta saturu, nevis uz to, kas tajā nav minēts. Saistošā lēmuma tiesiskās sekas attiecas tikai uz grozījumiem, kas saskaņā ar šīs pašas regulas 65. panta 6. punktu kompetentajai uzraudzības iestādei ir jāveic viena mēneša laikā pēc tā paziņošanas galīgajā lēmumā attiecībā uz lēmuma projektu. Tādējādi saistošais lēmums varot attiekties tikai uz Regulas 2016/679 pareizu interpretāciju salīdzinājumā ar to, kas ir ietverts vadošās uzraudzības iestādes lēmuma projektā, un ar attiecīgajām tiesību normām EDAK neesot piešķirtas nekādas pilnvaras dot šai iestādei norādījumus par citu jautājumu, piemēram, uzlikt tām pienākumu veikt izmeklēšanu vai iesniegt jaunu lēmuma projektu.

35 Tomēr šī izpratne ir šaura, ņemot vērā iepriekš 31.–33. punktā minēto tiesību normu tekstu. Proti, jāatgādina, ka Regulas 2016/679 4. panta 24. punktā jēdzienā "būtisks un motivēts iebildums" ir ietverts "iebildums lēmuma projektam par to, vai šī regula ir pārkāpta, [..] skaidri parādot to risku nozīmīgumu, ko lēmuma projekts rada datu subjektu pamattiesībām un pamatbrīvībām". Lai gan Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka šajā ziņā pieņemts saistošs lēmums "skar visus jautājumus, kas ir būtiskā un motivētā iebilduma priekšmets", nekas neliedz šādu iebildumu attiecināt uz to, ka vadošās uzraudzības iestādes lēmuma projektā nav analizēts vai nav pietiekami analizēts kāds lietas aspekts, kas neļauj noskaidrot, vai minētā regula šajā aspektā ir pārkāpta. Pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, frāze "iebildums lēmuma projektam" neaprobežojas ar iebildumiem pret lēmuma projektā ietvertajiem apsvērumiem. Līdz ar to, tā kā EDAK saistošajam lēmumam ir jāattiecas uz visiem jautājumiem, par kuriem ir izvirzīti būtiski un motivēti iebildumi, nekas neliedz EDAK, apstiprinot būtisku un motivētu iebildumu par šāda veida neesamību vai nepietiekamību, šajā lēmumā ietvert rīkojumu vadošajai uzraudzības iestādei novērst šo analīzes trūkumu un, ja tas šķiet nepieciešams, ņemot vērā EDAK rīcībā esošos lietas materiālus, šajā ziņā padziļināt vai paplašināt līdz šim veikto izmeklēšanu. Proti, ja izrādās, ka lietas materiāli nav pietiekami, lai pilnībā veiktu prasīto analīzi, tā rezultātā EDAK var likt vadošajai uzraudzības iestādei veikt papildu izmeklēšanu.

36 Tāpat jākonstatē, ka šā sprieduma 31.–33. punktā minēto triju tiesību normu formulējums, aplūkojot tās kopā, saistoša lēmuma tvērumu neaprobežo tikai ar tūlītējiem grozījumiem, kas ir jāizdara vadošās uzraudzības iestādes iesniegtajā lēmuma projektā, lai pieņemtu galīgo lēmumu Regulas 2016/679 65. panta 6. punktā precizētajos apstākļos, proti, tikai uz grozījumiem, kas attiecas uz lēmuma projekta saturu, nevis uz to, kas tajā nav minēts. Šajā ziņā, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, šīs pēdējās minētās tiesību normas mērķis ir tikai precizēt galīgā lēmuma pieņemšanas kārtību, ja tas uzreiz var sekot EDAK saistošajam lēmumam, it īpaši, ja nav vajadzības atsākt izmeklēšanu vai atsevišķu lietas materiālu aspektu plašāku vai dziļāku analīzi. Tā nav tiesību norma par saistoša lēmuma iespējamo saturu, ko nosaka juridiskais pamats, uz kura pamata šis lēmums ir pieņemts, šajā gadījumā – Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunkts, kas ir jāskata kopā ar šīs regulas 4. panta 24. punktu attiecībā uz jēdziena "būtisks un motivēts iebildums" definīciju. Šajā ziņā ir jāuzsver, ka Regulas 2016/679 65. panta 1. punktā ir paredzēti dažādu veidu EDAK saistošie lēmumi, kas ne vienmēr nozīmē uzraudzības iestādes vēlāku un tūlītēju galīgā lēmuma pieņemšanu.

[..]

38 Šī sprieduma 35. un 36. punktā veikto šī sprieduma 31.–33. punktā minēto triju tiesību normu gramatisko analīzi nevar atspēkot Regulas 2016/679 126. un 136. apsvēruma formulējums, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja. Proti, pirmajā no šiem apsvērumiem, norādot, ka par "lēmumu būtu kopīgi jāvienojas vadošajai uzraudzības iestādei un attiecīgajām uzraudzības iestādēm", likumdevējs nekādi nav izslēdzis jautājumu par analīzes apjomu, kuram šādam lēmumam konkrētā gadījumā ir jāattiecas uz citu attiecīgo uzraudzības iestāžu, kas nav vadošā uzraudzības iestāde, vērtējumu, gluži pretēji, jo "lēmums" materializējas ne tikai ar tajā ietvertajiem vērtējumiem, bet arī ar aspektiem, uz kuriem tas attiecas. Līdz ar to, lai gan starp attiecīgajām uzraudzības iestādēm par šo jautājumu nav vienprātības un tās par to ir vērsušās EDAK, šī apsvēruma formulējums neizslēdz to, ka EDAK var noteikt pienākumu paplašināt analīzi un, ja nepieciešams, izmeklēšanu. Tāpat Regulas 2016/679 136. apsvērumā ir norādīts, ka EDAK "skaidri noteiktos gadījumos [..] būtu jāizdod juridiski saistoši lēmumi, ja uzraudzības iestādēm ir atšķirīgs viedoklis, jo īpaši sadarbības mehānismā starp vadošo uzraudzības iestādi un attiecīgajām uzraudzības iestādēm, par lietas būtību, jo īpaši par to, vai ir pārkāpta šī regula". Pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, izmeklēšanas apjoms neattiecas uz lietas materiālu procesuālo aspektu, bet gan uz lietas būtību, jo tajā ir noteikts apjoms, kas ir jāpārbauda, lai novērtētu, vai attiecīgā datu apstrāde vai apstrādes darbības atbilst Regulai 2016/679.

39 Šajā ziņā tagad var noraidīt citu prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru šī sprieduma 35. punktā izmantotā jēdziena "būtisks un motivēts iebildums" interpretācija sniegtu EDAK iespēju dot vadošajai uzraudzības iestādei rīkojumus attiecībā uz visām šīs iestādes pilnvarām ar vienīgo nosacījumu, ka attiecīgās uzraudzības iestādes izvirzītais jautājums tiek kvalificēts kā būtisks un motivēts iebildums šādi norādītajā izpratnē. Kā norādīts Regulas 2016/679 4. panta 24. punktā, būtisks un motivēts iebildums pret vadošās uzraudzības iestādes lēmuma projektu var attiekties tikai uz jautājumu par to, vai šī regula ir ievērota un vai arī pašas plānotās korektīvās darbības attiecībā uz pārzini vai apstrādātāju atbilst tai. Tādējādi šāds iebildums var attiekties tikai uz lietas būtību un vadošās uzraudzības iestādes galīgām lēmumu pieņemšanas pilnvarām, kas it īpaši paredzētas šīs pašas regulas 58. panta 2. punktā un kas arī attiecas uz lietas būtību. Līdz ar to šāds iebildums nevar attiekties uz pašas izmeklēšanas veikšanu (pretstatā izmeklēšanas apjomam), kuras pamatā ir Regulas 2016/679 58. panta 1. punktā minētās uzraudzības iestāžu izmeklēšanas pilnvaras.

40 Tādējādi Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunkta gramatiskā analīze, kas veikta, ņemot vērā šīs pašas regulas 4. panta 24. punkta, 65. panta 6. punkta un 126. un 136. apsvēruma formulējumu, atbilst EDAK kompetencei pieņemt tādas tiesību normas kā apstrīdētās, ar kurām prasītājai ir uzdots veikt jaunu izmeklēšanu par atsevišķiem attiecīgo lietu aspektiem un pēc tam šajā ziņā pieņemt jaunus lēmumu projektus. Jāpārbauda, vai prasītājas argumenti, kas izvirzīti saistībā ar Regulas 2016/679 kontekstuālo un teleoloģisko interpretāciju, ir pretrunā šīs pirmās analīzes rezultātiem.

[..]

43 Šajā ziņā, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, Regulas 2016/679 60. pantā aprakstītā uzraudzības iestāžu, kuras izskata kādu gadījumu, sadarbības procedūra, kas var ietvert EDAK nodrošinātā konsekvences mehānisma iedarbināšanu, kā paredzēts 4. punktā, nav "vienvirziena" procedūra, kurā posmi vienmēr seko viens otram to tiesību normu secībā, kurās tie ir paredzēti, bez iespējas atgriezties iepriekšējā posmā vai uz laiku palikt tajā pašā posmā. Tādējādi, piemēram, pamatojoties uz 5. punktā paredzēto situāciju, uz kuru norāda prasītāja un kurā vadošā uzraudzības iestāde pati ir paredzējusi sekot citu attiecīgo uzraudzības iestāžu iebildumiem pret tās lēmuma projektu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, un kurā tā šīm iestādēm ir iesniegusi pārskatītu lēmuma projektu, procedūra var mainīties vairākos veidos. Ja minētās iestādes neiebilst pret pārskatīto projektu, galīgo lēmumu vai lēmumus pēc tam pieņem tieši saskaņā ar 6.–9. punktu. Pretējā gadījumā, proti, kad tiek izteikti iebildumi pret pārskatīto projektu, ja vadošā uzraudzības iestāde tos pilnībā vai daļēji akceptē, 5. punktā paredzētais posms tiek atsākts, un vadošajai uzraudzības iestādei ir jāiesniedz jauns pārskatīts projekts, kurā ņemti vērā tās akceptētie iebildumi. Ja vadošā uzraudzības iestāde neakceptē visus iebildumus pret pārskatīto projektu vai daļu no tiem, tā saskaņā ar 4. punktu iedarbina konsekvences mehānismu, vēršoties EDAK, pamatojoties uz vispilnīgāko pārskatīto lēmuma projektu.

44 EDAK iebildumu rakstā sniedz vēl vienu piemēru, kas ilustrē to, ka Regulas 2016/679 60. pantā paredzētā uzraudzības iestāžu, uz kurām attiecas konkrētais gadījums, sadarbības procedūra ne vienmēr ir "vienvirziena". Pēc tam, kad citas attiecīgās uzraudzības iestādes ir izteikušas iebildumus pret tās lēmuma projektu, kas iesniegts saskaņā ar šī panta 3. punktu, vadošā uzraudzības iestāde pati var uzskatīt, ka tā vietā, lai uzreiz iesniegtu pārskatītu lēmuma projektu vai iedarbinātu konsekvences mehānismu, ir lietderīgi atgriezties un sīkāk izskatīt jautājumu pirms atkārtotas lēmuma projekta iesniegšanas saskaņā ar to pašu 3. punktu. EDAK norāda, ka Francijas uzraudzības iestāde vienā lietā ir šādi rīkojusies.

45 Tāpat EDAK iesaistīšanās saskaņā ar šī paša panta 4. punktu un saistoša lēmuma pieņemšanas gadījumā ir iespējami vairāki scenāriji. Ja vadošās uzraudzības iestādes lēmuma projektā ir pietiekami caurlūkoti visi būtiskie lietas aspekti, vadošā uzraudzības iestāde vai attiecīgā gadījumā uzraudzības iestāde, kurai ir iesniegta sūdzība, saskaņā ar šī paša panta 6.–9. punktu var pieņemt galīgo lēmumu vai lēmumus par lietas izskatīšanas noslēgšanu, tostarp ņemot vērā EDAK saistošo lēmumu. Savukārt, ja EDAK saistošajā lēmumā pēc šajā ziņā izteiktiem iebildumiem tiek uzskatīts, ka vadošās uzraudzības iestādes lēmuma projektā nav vai nav pietiekami aplūkoti visi būtiskie lietas aspekti un ka attiecīgā gadījumā ir nepieciešama izmeklēšanas atsākšana, vadošā uzraudzības iestāde vai uzraudzības iestāde, kurai ir iesniegta sūdzība, var pieņemt daļējus galīgos lēmumus, piemērojot iepriekš minētās tiesību normas, vadošajai uzraudzības iestādei vienlaikus ir jāpapildina sava analīze, vajadzības gadījumā veicot jaunu izmeklēšanu, lai saskaņā ar šī paša panta 3. punktu citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm iesniegtu papildu lēmuma projektu.

46 Prasītāja izvirza otru argumentu saistībā ar kontekstuālo interpretāciju, saskaņā ar kuru, lasot to kopsakarā ar Regulas 2016/679 141. apsvērumu, šīs pašas regulas 57. panta 1. punkta f) apakšpunkts, kurā ir norādīts, ka uzraudzības iestāde izskata sūdzības un pārbauda to priekšmetu vajadzīgajā apjomā, pierāda, ka uz sūdzības pamata veicamās izmeklēšanas apjoms ir jāizvērtē valsts uzraudzības iestādēm, un uz to attiecas vienīgi pārbaude valsts tiesā.

47 Regulas 2016/679 141. apsvērumā citastarp ir paredzēts šādi:

"Katram datu subjektam vajadzētu būt tiesībām iesniegt sūdzību vienai uzraudzības iestādei, jo īpaši viņa pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī, un tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā [..], ja datu subjekts uzskata, ka viņa tiesības saskaņā ar šo regulu ir pārkāptas, vai ja uzraudzības iestāde nereaģē uz sūdzību, daļēji vai pilnībā noraida sūdzību vai nerīkojas, kad šāda rīcība ir nepieciešama, lai aizsargātu datu subjekta tiesības. Uz sūdzības pamata sākta izmeklēšana būtu jāveic tādā apjomā, kāds ir nepieciešams konkrētajā lietā, paredzot iespēju to pārskatīt tiesā. [..]"

48 Regulas 2016/679 57. panta 1. punkta f) apakšpunkts un prasītājas izvirzītie apsvērumi tomēr neliek jautājumu par izmeklēšanas apjoma atbilstīgumu izslēgt no attiecīgo uzraudzības iestāžu sadarbības un konsekvences uzraudzības, ko veic EDAK, mehānismiem.

49 Proti, Regulas 2016/679 57. pantā, kurš attiecas uz visiem uzraudzības iestāžu uzdevumiem, kā pirmais no tiem šī panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēta šīs regulas piemērošanas un ievērošanas uzraudzība. Tādējādi, pretēji tam, kā tiesas sēdē norādīja prasītāja, personas datu apstrādes apstākļu un tā, vai tie atbilst minētajai regulai, analīzei nav jāaprobežojas ar to, kas ir uzsvērts sūdzības iesniedzēja sūdzībā.

50 It īpaši, lai pilnībā izpildītu Regulas 2016/679 57. panta 1. punkta a) un f) apakšpunktā paredzētos uzdevumus nodrošināt tās ievērošanu un izskatīt sūdzības vajadzīgajā apmērā, ir jānosaka atbilstošs lietas materiālu analīzes apjoms, ņemot vērā to pamatā esošo sūdzību, kā arī ņemot vērā citus elementus, kas to var papildināt. Šīs analīzes rezultātā, tā kā attiecīgā personas datu apstrāde ir pārrobežu apstrāde, ir jāpieņem lēmumi, uz kuriem attiecas šīs regulas 60. pantā paredzētā sadarbības procedūra. Šajā procedūrā kritērijs, kas jāizpilda, lai par jautājumu varētu pieņemt saistošu EDAK lēmumu, pamatojoties uz minētās regulas 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir tāds, ka par to ir izvirzīts būtisks un motivēts iebildums, kā tas ir definēts šīs pašas regulas 4. panta 24. punktā. Tomēr būtiskais un motivētais iebildums saskaņā ar tā definīciju attiecas uz aspektiem, kuru analīze patiešām aptver abus iepriekš minētos uzdevumus. Līdz ar to tas, ka būtisks un motivēts iebildums attiecas uz analīzes apjomu un attiecīgā gadījumā uz izmeklēšanas apjomu un ka EDAK uz to reaģē, nekādi neapdraud šos uzdevumus. Turklāt tas, ka uzraudzības iestāžu starpposma lēmumi, kas pieņemti pēc sūdzības saņemšanas, var tikt pārsūdzēti valsts tiesās, neliedz vadošās uzraudzības iestādes lēmuma projektu pārskatīt EDAK, ievērojot Regulā 2016/679 noteiktās konsekvences pārbaudes mehānismam piešķirtās materiālās robežas.

51 Prasītājas argumenti, kas izvirzīti saistībā ar kontekstuālo interpretāciju, tātad neļauj pamatot tās nostāju par EDAK kompetences pieņemt apstrīdētās tiesību normas neesamību.

52 Gluži pretēji, Regulā 2016/679 nostiprinātais vispārējais sadarbības pienākuma starp uzraudzības iestādēm, kuras izskata konkrēto gadījumu, konteksts apstiprina EDAK kompetenci šajā ziņā. Minētās regulas 60. panta 1. punktā tostarp ir noteikts, ka "vadošā uzraudzības iestāde sadarbojas ar citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm saskaņā ar šo pantu nolūkā panākt konsensu". Šīs

pašas regulas 60. panta 3. punktā ir precizēts, ka "vadošā uzraudzības iestāde nekavējoties nosūta attiecīgo informāciju par lietu citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm" un ka tā "nekavējoties nosūta [..] lēmuma projektu, lai saņemtu to atzinumu un pienācīgi ņemtu vērā to viedokli".

53 No tā izriet, ka sadarbība starp attiecīgajām uzraudzības iestādēm it īpaši attiecas uz lietas analīzi kopumā un lēmuma sagatavošanu un ka vadošajai uzraudzības iestādei šajā ziņā ir jācenšas panākt citu attiecīgo uzraudzības iestāžu piekrišanu. Nekas iepriekš minētajās tiesību normās neļauj izslēgt no šī sadarbības pienākuma ne jautājumu par veicamās analīzes apjomu, ne attiecīgā gadījumā jautājumu par veicamās iepriekšējās izmeklēšanas apjomu. 2021. gada 15. jūnija spriedumā *Facebook Ireland* u.c. (C-645/19, EU:C:2021:483, 63. un 64. punkts) Tiesa atgādināja dialoga un lojālas un efektīvas sadarbības starp uzraudzības iestādēm, uz kurām attiecas konkrētais gadījums, nepieciešamību.

54 No šī sprieduma 41.–53. punkta izriet, ka konteksta pārbaude, kas izriet no Regulas 2016/679 normām, apstiprina iepriekš veikto gramatisko analīzi.

55 Saskaņā ar teleoloģisko interpretāciju prasītāja vispirms apgalvo – tas, ka EDAK tiek atzītas pilnvaras likt vadošajai uzraudzības iestādei izstrādāt papildu lēmuma projektu un šajā nolūkā iepriekš paplašināt savas izmeklēšanas tvērumu, nav saderīgs ar "vienas pieturas aģentūras" mehānisma, ko likumdevējs ir vēlējies panākt, pieņemot Regulu 2016/679, mērķiem. Vienotas uzraudzības iestādes izveidošanas ieinteresētajām personām mērķis citastarp esot bijis izvairīties no nevajadzīgām izmaksām un pārmērīga apgrūtinājuma, kā tas esot norādīts šīs regulas 129. apsvērumā. Izmeklēšanas atsākšana tikai tāpēc, ka uzraudzības iestādes nav vienisprātis, būtu pretrunā šim mērķim, jo sūdzības iesniedzējiem un attiecīgajiem uzņēmumiem būtu jāsaskaras ar izmaksām un neērtībām, kas saistītas ar izmeklēšanas atsākšanu, kad šis posms jau būtu bijis jāpabeidz.

56 Tomēr, nepastāvot nepieciešamībai lemt par likumdevēja nodomiem, pietiek konstatēt, ka vienas pieturas aģentūra atbilst procesuāla rakstura vienkāršošanas mērķim, kas nevar būt pārāks par Regulas 2016/679 pamatmērķi – nodrošināt fizisko personu pamattiesību uz personas datu aizsardzību ievērošanu. Minētās regulas pirmajā apsvērumā šajā ziņā ir atgādināts, ka Pamattiesību hartas 8. panta 1. punktā un LESD 16. panta 1. punktā ir noteikts, ka ikvienai personai ir tiesības uz savu personas datu aizsardzību. Izmeklēšanas paplašināšana, ko noteikti prasa vismaz puse uzraudzības iestāžu EDAK ietvaros, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, nav vērsta uz to, lai sarežģītu sūdzības iesniedzēja vai sūdzībā minētā pārziņa uzdevumu, bet gan ir pasākums, lai aizstāvētu viņu attiecīgās tiesības. Turklāt vadošās uzraudzības iestādes veiktā izmeklēšana un analīze, kas no paša sākuma aptver visus aspektus, kuri nepieciešami, lai izstrādātu pilnīgu galīgo lēmumu par konkrēto gadījumu, ļauj izvairīties no prasītājas minētajām neērtībām.

57 Prasītājas arguments, ka izmeklēšanas atsākšana aizkavē jau analizēto un pārbaudīto aspektu galīgo noregulēšanu, arī ir jānoraida.

58 Proti, kā turklāt to šajā lietā ir darījusi prasītāja, šādā situācijā kompetentajai iestādei, gluži pretēji, Regulas 2016/679 65. panta 6. punktā paredzētajā termiņā ir jāpieņem galīgais lēmums par aspektiem pēc būtības, kas analizēti un atrisināti pēc EDAK saistošā lēmuma pieņemšanas. Tas neliedz veikt papildu izmeklēšanu un analizēt vēl neizskatītos lietas aspektus.

59 Turklāt prasītāja norāda, ka tas, ka EDAK neiejaucas, nosakot, kāda analīze būtu jāveic lietā, kas būtu iepriekšējs vai procesuāls jautājums, netraucē uzraudzības iestāžu sadarbības mehānisma darbību.

60 Tomēr sadarbības mehānismam ir robežas, ja attiecīgās uzraudzības iestādes nav panākušas vienprātību. Šādā situācijā, kas ir skaidri paredzēta Regulas 2016/679 60. panta 4. punktā, vadošajai uzraudzības iestādei jautājums, kas nav saskaņots, ir jānodod izskatīšanai saskaņā ar konsekvences mehānismu, kura rezultātā, kā norādīts šajā tiesību normā, EDAK pieņem saistošu lēmumu.

61 Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka šādu vienprātības trūkumu var atrisināt, izmantojot pārbaudi valsts tiesā. Tā atgādina, ka Regulas 2016/679 58. panta 4. punktā un 141. apsvērumā ir norādīts, ka izmeklēšana ir pakļauta efektīvai pārbaudei tiesā.

62 Protams, ja EDAK nevarētu atrisināt problēmu, kas saistīta ar vadošās uzraudzības iestādes veiktās analīzes apjomu, valsts tiesa šajā ziņā varētu iejaukties. Tomēr Regulā 2016/679 ir paredzēts, ka problēmas, kas radušās saistībā ar attiecīgās uzraudzības iestādes būtisku un motivētu iebildumu minētās regulas 4. panta 24. punkta izpratnē, tiek risinātas uzraudzības iestāžu sadarbības un attiecīgā gadījumā konsekvences mehānismu ietvaros. Tomēr, kā tika analizēts iepriekš, problēma saistībā ar vadošās uzraudzības iestādes veiktās analīzes un, attiecīgā gadījumā, izmeklēšanas apjomu var būt iemesls būtiskam un motivētam iebildumam iepriekš minētajā izpratnē. Līdz ar to iespējamā vēršanās valsts tiesā par šāda veida problēmu, kas turklāt sūdzības iesniedzējam, kurš dzīvo citā valstī, nevis vadošās uzraudzības iestādes valstī, ne vienmēr būtu vienkārši, nevar nozīmēt, ka nepārejošas domstarpības starp attiecīgajām uzraudzības iestādēm par jautājumiem, par kuriem ir izvirzīti būtiski un motivēti iebildumi, nevar atrisināt EDAK.

63 No šī sprieduma 55.–62. punkta izriet, ka Regulas 2016/679 mērķu pārbaude apstiprina arī iepriekš veikto gramatisko analīzi.

[..]

Par argumentiem attiecībā uz kompetences piešķiršanas Savienības iestādei nosacījumiem, valsts līmenī veiktās pārbaudes tiesā iezīmēm un par personas datu aizsardzību atbildīgo uzraudzības iestāžu neatkarību

65 Pirmām kārtām, prasītāja būtībā uzskata, ka principi, kas reglamentē kompetences piešķiršanu Savienības struktūrai, neļauj interpretēt Regulu 2016/679 tādā nozīmē, kāda izriet no iepriekšējām analīzēm, proti, tādā nozīmē, ka tā piešķir EDAK apstrīdēto kompetenci.

66 Prasītāja, atsaucoties uz LES 5. pantu, atgādina, ka Savienība var rīkoties tikai tai piešķirtās kompetences robežās. Šis princips esot piemērojams Savienības iestādēm, kā arī struktūrām, piemēram, EDAK. Turklāt uz tiem attiecoties "*Meroni* doktrīna", kas izriet no 1958. gada 13. jūnija sprieduma *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) un kura ir piemērojama Savienības iestādēm, kā Tiesa ir nospriedusi attiecībā uz Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi (EVTI) 2014. gada 22. janvāra spriedumā Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome (C-270/12, EU:C:2014:18, 53. un 54. punkts). Saskaņā ar šo doktrīnu Savienības iestāžu pilnvaras ir skaidri jāregulē un tās var tikt pārbaudītas tiesā, ņemot vērā attiecīgajai iestādei noteiktos mērķus. It īpaši iepriekš minētā otrā sprieduma 45. punktā esot konstatēts, ka šajā lietā apspriestās EVTI pilnvaras, kuras Tiesa galu galā apstiprināja, bija pakļautas dažādiem kritērijiem un nosacījumiem, kas ierobežo šīs iestādes darbības jomu. 2021. gada 15. jūlija spriedumā *FBF*

(C-911/19, EU:C:2021:599, 67. un 75. punkts) par Eiropas Banku iestādi (EBI) Tiesa esot precizējusi, ka likumdevējam ir skaidri jāparedz Savienības struktūras pilnvaras un ka šo pilnvaru pārbaudei tiesā ir jābūt stingrai.

67 Proti, šie judikatūrā piemērotie principi attiecas uz EDAK, kas kā Savienības struktūra ir izveidota ar Regulas 2016/679 68. pantu.

68 Tātad vispirms ir jāpārbauda, vai iepriekš šajā spriedumā izmantotā interpretācija ļauj uzskatīt, ka EDAK pilnvaru īstenošana, uzdodot vadošajai uzraudzības iestādei paplašināt savu analīzi un attiecīgā gadījumā izmeklēšanu, "ir pakļauta dažādiem kritērijiem un nosacījumiem, kuri ierobežo [tās] darbības jomu", kā Tiesa to ir konstatējusi attiecībā uz EVTI pilnvarām, kas tika apstrīdētas lietā, kurā tika pasludināts 2014. gada 22. janvāra spriedums Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome (C-270/12, EU:C:2014:18).

69 Šajā ziņā, kā izriet no Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 4. panta 24. punktu, šīs pilnvaras uzdot vadošajai uzraudzības iestādei paplašināt savu analīzi un vajadzības gadījumā izmeklēšanu var īstenot tikai pēc tam, kad attiecīgā uzraudzības iestāde ir izteikusi būtisku un motivētu iebildumu pret vadošās uzraudzības iestādes lēmuma projektu par konkrēto gadījumu, attiecībā uz to, ka nav analizēts jautājums par to, "vai [..] Regula [2016/679] ir pārkāpta, vai par to, vai iecerētā darbība attiecībā uz pārzini vai apstrādātāju atbilst šai regulai", un "skaidri parādot to risku nozīmīgumu, ko lēmuma projekts rada datu subjektu pamattiesībām un pamatbrīvībām un attiecīgā gadījumā – personas datu brīvai apritei Savienībā".

70 Turklāt saskaņā ar Regulas 2016/679 65. panta 2. un 3. punktu iepriekš minēto pilnvaru īstenošana nozīmē, ka EDAK ar divu trešdaļu balsu vairākumu vai vismaz puses no tā locekļiem noteiktos apstākļos, tostarp – vienāda balsu sadalījuma gadījumā – priekšsēdētāja balsi, būtībā ir apstiprinājusi šo būtisko un motivēto iebildumu un turpmāko rīcību. Līdz ar to ievērojamam skaitam uzraudzības iestāžu ir jāapstiprina, ka konkrētā gadījuma būtiska aspekta analīze nav veikta vai tā ir nepietiekama, un jāvienojas par to, kā vadošajai uzraudzības iestādei ir jārīkojas, lai to labotu. Šajā ziņā ir jāņem vērā, ka pašā EDAK ietilpst ievērojams skaits neatkarīgu iestāžu, kas ir specializējušās šajā jomā, un līdz ar to tas, ka to vairākuma viedoklis šajā jomā sniedz garantijas attiecībā uz minēto pilnvaru īstenošanu. Turklāt, lai gan jēdziens "būtisks un motivēts iebildums", kas atgādināts šā sprieduma 69. punktā, protams, atstāj novērtējuma brīvību, it īpaši, lai noteiktu, vai attiecīgais pārzinis vai apstrādātājs ir pārkāpuši Regulu 2016/679, vai arī šis aspekts ir jāizvērtē, lai to uzzinātu, tomēr visi šie jautājumi attiecas uz konkrētām tiesību normām, kas ietvertas šajā regulā, un tas neļauj īstenot "plašu rīcības brīvību".

71 Rezumējot – attiecībā uz jautājumu par EDAK pilnvaru ierobežošanu, ko apstrīd prasītāja, tātad ir jākonstatē, pirmkārt, ka šīs pilnvaras tiek īstenotas tikai gadījumā, ja vadošās uzraudzības iestādes analīzē ir skaidri identificēta nepietiekamība, kam var būt būtiskas sekas, kā tas izriet no Regulas 2016/679 4. panta 24. punktā ietvertās būtiskā un motivētā iebilduma definīcijas, un, otrkārt, ka šīs pilnvaras izriet no EDAK veidojošo uzraudzības iestāžu kolektīvā novērtējuma, kas tiek veikts saskaņā ar šī sprieduma 70. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

72 Attiecībā uz jautājumu par to, vai attiecīgās pilnvaras likumdevējs ir paredzējis "skaidri", ir jāuzsver, ka apstākļa vārds "skaidri", kā arī apstākļa vārdi "precīzi" un "konkrēti", kas ir sinonīmi un kas norāda attiecīgi uz īpašības vārdiem "skaidrs", "precīzs" un "konkrēts", nozīmē, ka nav šaubu par to, kas ir teikts. No iepriekš veiktās gramatiskās, kontekstuālās un teleoloģiskās interpretācijas izriet, ka nav šaubu par to, ka EDAK ir apstrīdētā kompetence, un tātad par to, ka

likumdevējs to ir skaidri paredzējis. Var norādīt, ka 2021. gada 15. jūlija spriedumā *FBF* (C-911/19, EU:C:2021:599) attiecībā uz EBI šīs iestādes pamatnostādnes, attiecībā uz kurām tika apstrīdēts, ka tās kompetencē ir tās pieņemt, attiecās uz "produktu pārraudzības un pārvaldības pasākumiem banku mazumtirdzniecības produktiem". Nevienā no tekstiem, kas attiecas uz šo iestādi, nebija skaidri noteikts, ka tā varētu pieņemt pamatnostādnes šajā jautājumā. Tiesa uzskatīja, ka apstrīdētās pamatnostādnes ietilpst šīs kompetences jomā, pamatojoties uz šo dokumentu, proti, regulas, ar ko izveido EBI, kurā vispārīgi ir paredzēta tās kompetence pieņemt pamatnostādnes noteiktiem mērķiem, un dažādu direktīvu par finanšu iestādēm un produktiem analīzi kopumā.

73 Turklāt ir jākonstatē, ka EDAK pilnvaru īstenošana uzdot vadošajai uzraudzības iestādei paplašināt tās analīzi un vajadzības gadījumā izmeklēšanu ir pakļauta pārbaudei tiesā. Protams, šajā lietā prasītāja ir izvēlējusies apstrīdēt apstrīdētās tiesību normas vienīgi EDAK kompetences neesamības dēļ, neapšaubot konkrētu vērtējumu, ko EDAK ir veikusi attiecībā uz atsevišķu uzraudzības iestāžu formulētajiem iebildumiem par tās lēmumu projektiem, un šī vērtējuma rezultātā tika pieņemtas šīs tiesību normas. Tomēr tajā izvirzīto pamatu ietvaros Savienības tiesa varot pārbaudīt šādu tiesību normu tiesiskumu pēc būtības, ņemot vērā lietas apstākļus. It īpaši tā, pirmkārt, varētu pārbaudīt, vai EDAK, pieņemot šāda veida tiesību normas, patiešām ir reaģējusi uz būtisku un motivētu uzraudzības iestādes iebildumu Regulas 2016/679 4. panta 24. punkta izpratnē. Pēc tam tā varētu pārbaudīt pašu šo tiesību normu, kas sniedz norādījumus uzraudzības iestādēm, pašas būtības tiesiskumu.

74 Šāda veida pārbaude tiesā ir "stingra" tādā nozīmē, kas izmantota 2021. gada 15. jūlija spriedumā *FBF* (C-911/19, EU:C:2021:599, 67. punkts). Proti, tiesai, kas izskata lietu, vispārīgi ir jāievēro tās pienākumi, kā arī procesuālie noteikumi, un tās kontrole noteikti ir stingra, ja tā pilnībā pilda savas pilnvaras šo noteikumu ietvaros. Jautājumos pēc būtības tiesa atkarībā no apstrīdētā akta autora novērtējuma brīvības veic parasto pārbaudi (principā attiecībā uz juridiskajiem aspektiem, faktu konstatēšanu un saistītās kompetences gadījumiem) vai ierobežoto pārbaudi (principā attiecībā uz sarežģītiem tehniskiem aspektiem vai gadījumos, kad iestādei ir novērtējuma brīvība, gadījumos, kad tiesa soda tikai par acīmredzamu kļūdu vērtējumā) (šajā nozīmē un pēc analoģijas attiecībā uz valsts iestāžu lēmumu par personas datu aizsardzību pārskatīšanu, ko veic valsts tiesa, skat. spriedumu, 2023. gada 7. decembris, *SCHUFA Holding* (Atbrīvošana no atlikušajām parādsaistībām), C-26/22 un C-64/22, EU:C:2023:958, 68. un 69. punkts).

75 No šī sprieduma 67.–74. punkta izriet, ka kompetences piešķiršanas Savienības iestādei nosacījumi nav pretrunā šajā spriedumā iepriekš veiktajai analīzei.

76 Otrām kārtām, prasītāja atsaucas uz dažādiem iemesliem, lai pierādītu, ka valsts tiesas ir "piemērota vieta", lai izskatītu ar izmeklēšanu saistītos strīdus, proti, ka tās ir atrodas vislabākajā pozīcijā, lai to izdarītu.

77 Tomēr, kā izklāstīts šī sprieduma 62. punktā, Savienības likumdevējs ir izvēlējies starp attiecīgajām uzraudzības iestādēm pastāvošās nesaskaņas, kas attiecas uz lietas analīzes apjomu un attiecīgā gadījumā par to veiktās izmeklēšanas apjomu, izskatīt EDAK konsekvences mehānisma ietvaros. Līdz ar to prasītājas argumenti, kuru mērķis ir pierādīt, ka valsts tiesas ir "piemērota vieta", lai izskatītu ar izmeklēšanu saistītos strīdus, ir neefektīvi.

78 Ciktāl gan valsts tiesai, gan EDAK var tikt lūgts lemt par analīzes un izmeklēšanas apjomu, jāpiebilst, ka LESD 101. un 102. pantā paredzēto konkurences noteikumu piemērošanas jomā, kur atbildība par Savienības politikas īstenošanu arī ir dalīta starp valsts un Savienības līmeni, Tiesas judikatūrā ir noteikti vairāki principi, lai koordinētu valstu tiesu un Savienības iestādes,

kas ir atbildīga par attiecīgās politikas piemērošanas konsekvences nodrošināšanu, proti, Komisijas, rīcību (spriedumi, 1991. gada 28. februāris, *Delimitis*, C-234/89, EU:C:1991:91, un 2000. gada 14. decembris, *Masterfoods* un *HB*, C-344/98, EU:C:2000:689). Lai gan nav izslēgts, ka, piemērojot šos principus, valsts tiesa uzskata, ka ir vēlams apturēt tiesvedību, gaidot kompetentās Savienības iestādes lēmumu, vai ka, ja šis lēmums ir pieņemts, tai tas var būt saistošs, ja vien tai nav šaubu par tā spēkā esamību, un prejudiciālā nolēmuma ietvaros jālūdz Tiesai sniegt vērtējumu šajā ziņā, šīs situācijas ir raksturīgas šādai atbildības sadalei un nepieciešamībai visā Savienībā nodrošināt saskaņotību attiecīgās politikas piemērošanā.

79 Jāpiebilst arī, ka, pretēji tam, ko prasītāja apgalvo trešām kārtām, EDAK saistošais lēmums, kas pieņemts, pamatojoties uz Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ar kuru tai ir uzdots paplašināt analīzi un izmeklēšanu, neliek apšaubīt tās spēju noteikt prioritāti tās dažādo uzdevumu izpildei neatkarīgas iestādes statusā, kas ir uzdevums, kura pārbaude ir tikai valsts tiesas ziņā. Tā arī, vispārīgāk runājot, neapdraud tās neatkarību, kas nostiprināta LES 39. pantā, LESD 16. panta 2. punktā un Pamattiesību hartas 8. panta 3. punktā.

80 Proti, pirmkārt, vai nu pēc savas iniciatīvas, attiecīgo uzraudzības iestāžu sadarbības posmā pēc attiecīgo iestāžu iejaukšanās vai pēc šāda saistoša lēmuma, ja vadošajai uzraudzības iestādei ir jāpapildina sava analīze un izmeklēšana par kādu gadījumu, tai nav pienākuma to darīt prioritāri, pirms citiem tās uzdevumiem. Piemēram, tā var paziņot, ka pirmais lēmuma projekts vai pirmais lēmums, ko tā pieņems, attiecas tikai uz daļu no attiecīgā gadījuma radītajiem jautājumiem un ka tā pēc tam turpinās savu analīzi un izmeklēšanu.

81 Tikai Regulas 2016/679 66. pantā paredzētajos apstākļos, ja cita attiecīgā uzraudzības iestāde uzskata, ka ir steidzami jārīkojas, lai aizsargātu datu subjektu tiesības un brīvības, EDAK steidzamā saistošā lēmumā var likt vadošajai uzraudzības iestādei nekavējoties pārskatīt savu prioritāšu secību, lai izskatītu lietu. Tādējādi likumdevējs šo iespēju ir paredzējis tikai izņēmuma gadījumos. Proti, saistošie lēmumi 3/2022, 4/2022 un 5/2022 netika pieņemti, pamatojoties uz minēto 66. pantu, un līdz ar to ar tiem prasītājai netika noteikta tās dažādo uzdevumu prioritātes secība.

82 Otrkārt, primāro tiesību normas, uz kurām atsaucas prasītāja, nenozīmē dalībvalstu iestāžu, kuras galvenokārt ir atbildīgas par personas datu aizsardzības noteikumu piemērošanas uzraudzību, absolūtu neatkarību jebkādas kontroles neesamības izpratnē. Šajās tiesību normās ir tikai norādīts, ka minēto noteikumu ievērošanas kontrole ir uzticēta neatkarīgām iestādēm, kas tātad nekādi neliedz nedz tādu savstarpējas uzraudzības sistēmu starp neatkarīgām iestādēm kā Regulā 2016/679 paredzētie sadarbības un konsekvences mehānismi, nedz, protams, dažādu iesaistīto iestāžu pieņemto lēmumu pārbaudi tiesā. Svarīgi ir tas, ka pārbaudītājiem pašiem ir jābūt neatkarīgiem. Tā tas ir EDAK gadījumā, jo tās sastāvā ir dalībvalstu uzraudzības iestādes un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, kas pats ir neatkarīgs no iestādēm un citām Savienības struktūrām, kuras tas uzrauga.

[..]

Par tiesāšanās izdevumiem

84 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar EDAK prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Noraidīt prasības apvienotajās lietās T-70/23, T-84/23 un T-111/23.

2) *Data Protection Commission* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Porchia Jaeger Madise

Nihoul Verschuur

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2025. gada 29. janvārī.

[Paraksti]